

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויקרא ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

דָם הָאָדָם כְּמוֹ דָם קַרְבָּן

ולא להסתפק בעיון בלבד. ולמד זאת מהכתוב **חיים הם למצאיהם**, דרמו לו שבשביל לזכות לחיים מהחשמל המקיף, צריך להוציא בפה, דעל ידי הרוח ממללא שבפה, מתקשרים לחשמל המקיף.

בארנו במאמר 'חשמל דם' שזווג איש ואשה הוא בבחינת **אש** ו**אש** וכשיש שכינה, נוספות 'באיש וה' באשה. נראה דהקרבת נקראים בשם **אש** או **אשה**, לרמז שהם בבחינת אש שנוספו בהם שכינה, 'באש, ה' באשה. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות כ, א) שהקרבת נקראים **אשה** מלשון **אשה**.

וכן אכילה, שתיה, ר"ת **אש**, ויש בשתייהן אותיות "ה, אכילה שתיה. דגם אכילה ושתיה של אדם הן בבחינת אש. וכשאתם מקדש אותן ומעלה אותן לקרבן לה' יש בזה שכינה. ונראה דזה גופא הטעם שזווג איש ואשה וכן קרבנות הם בבחינת אש, מלבד הטעם הפשוט שהקרבת עולה על ידי האש, וזווג נעשה בחמימות, דאש ר"ת אכילה שתיה. וקרבתות הם בבחינת אכילה ושתיה לגבה, כמו שכתוב **"קרבני לחמי"**. וכן זווג הוא בחינת אכילה ושתיה, כפי שהבאנו במאמר 'חשמל מילה' מהגמרא (כתובות סה: נדרים כ:). ובג' ענינים אלו כשיש שכינה אותיות "ה, הרי הוא מעלה את בחינות האכילה ושתיה לגבה. ואם חלילה אין שכינה אז נשאר **אש** בגימטריא **יצר** ובגימטריא **רעל**, דאכילה זו היא בבחינת אכילת רעל. וכן מובא בספר 'אוצר החיים' להרה"ק מקאמרנא (מצות לא תנאף) שהבא על הפנויה בלי חפה וקדושין הם בבחינת אכילה בלא ברכה, דהתשמיש נקרא אכילה, וברכת ארוסין ונשואין היא הברכה שמברכים לפני אכילה זו. **וכן** מובא בגמרא 'צירה' (ג, ה) שייסוד האש שייך לבחינת ראש, וייסוד המים שייך לבחינת בטן, וייסוד הרוח שייך לבחינת גויה, ואכילה ושתיה נעשות על ידי הראש. וכן השם "ה המתקשר אתם שייך לבחינת ראש, וכן **אש** מרמזת במלה ראש.

מצינו בזהר (ויחי רמד.) בהתעוררות העשן שלמטה נדלק נר למעלה וכאשר זה מדליק גרות כל גרות אחרים נדלקים ומתברכים ממנו כל עולמות, ובהשתוקקות שלמטה נובעים מים תחתונים לקבל מים עליונים, ואז התאנה נדבקות ועולמות מתברכים, ונרות כלם דולקים, ועליונים ותחתונים נמצאים בברכות, נמצא שהקרבת יסוד עולם, תקון העולם, שמחת עליונים ותחתונים. רואים שבמזבח היתה בחינה של זווג בין כנסת ישראל לקב"ה. וכן עבדה בגימטריא **יסוד**, דעבודת הקרבנות והתפלה נעשית דרך היסוד.

בארנו במאמר 'מזבח לב', שאכילת האדם עולה לריח ניחוח לה' כמו במזבח, על ידי הדם. לאחר שהאכל נהפך לדם, והאדם משתמש בכח של דם זה לעבודת ה', הוא מעלה את האכילה ושתיה כמו קרבן לריח ניחוח לה'. ובארנו במאמר 'חשמל תורה', שעל ידי תורה ותפלה מתחבר האדם לקב"ה על ידי דם האדם שעולה לה' בבחינת קרבן. דדם זה הוא שמחבר את האדם בזמן שהאדם לומד תורה ומתפלל. ונראה דישנם שני חבורים בזמן תורה ותפלה; חבור הדם שמתחבר לחשמל הפנימי, כשם שבמזבח הדם התחבר ליסוד, שהוא בבחינת פנימי. ויש חבור של הפה דרך הרוח ממללא שמקשר לחשמל המקיף. כפי שהבאנו במאמר 'חוטאי החשמל' מהלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמו) שעל ידי הדבור מתקשרים לחיות ממללות ולחשמל המקיף.

וביתר באור בארנו במאמר 'תורה מזון מצוות לבושים', שהמצוות נותנות לאדם לבוש רוחני, והתורה נותנת לאדם מזון רוחני. והואיל ויש בלמוד התורה גם מצוה, יש בתורה גם בחינת לבוש. וכן כאן נראה שהדם מקשר את האדם לחשמל הפנימי שהוא בבחינת מזון שחודר בפנימיות, דהדם נוצר מהמזון שאדם אוכל. וכשאדם מעלה את המזון לה' דרך הדם, הוא מתקשר למזון שלמעלה שהוא החשמל הפנימי בבחינת תורה. ועל ידי למוד התורה בפה, הוא מקים מצות תלמוד תורה, ומצוה זו מקשרת אותו לחשמל המקיף שהוא בבחינת לבוש. וזה שאמרנו שבלימוד התורה יש גם בחינת מזון, וגם בחינת לבוש. דאדם מתקשר לחשמל הפנימי והמקיף שנותנים לו בחינת מזון ולבוש. וכן **תורה** בגימטריא הכתוב (ויקרא א, יז) **"הוא אשה ריח ניחוח"**. ובגימטריא הכתוב (שמות כט, כ) **"ונזרקה את הדם על המזבח"**. דלמוד התורה פועל את פעלת הקרבן.

מצינו ברש"י (ברכות ה: ד"ה טורף) מה היא הנפש זו תפלה כמו שנתאמר **"ואשפך את נפשי לפני ה'"**, ומבאר לדברינו דבתפלה שופכים את דם הנפש לפני ה' כמו שפיכת הדם על המזבח לפני ה'. וכן הכתוב (ויקרא א, ז) **"אש על המזבח"** ס"ת לח"ש, המסמל תפלה, דתפלה היא בחינת קרבן, וקרבתו הוא בחינת תפלה. וכן תפילה בגימטריא מקום המערכה, (ע' רש"י זבחים נד.).

מצינו בגמרא (עירובין נד.) **אמר לו שמואל לרב יהודא שינא פתח פומך וקרי שנתאמר "כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא" אל תיקרי למצאיהם אלא למוציאיהם בפה בפה.** היינו שמואל אמר לרב יהודא ללמד ולהוציא המלים בפה

מְצִינּוּ בַזְהַר (ויחי רמ.) שֶהַצְדִּיק יְסוּד נִקְרָא בְשֵׁם אוֹכֵל כְּמוֹ שְׁכָתוּב (משלי יג, כה) **"צִדִּיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַ נַפְשׁוֹ"**. דְּהַצְדִּיק יְסוּד אוֹכֵל אֶת הַשֹּׁפֵעַ מִכָּל הַסְפִירוֹת לְהַשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת שֶׁהִיא בְּבַחֲיַנַּת נַפְשׁ, נִרְאֶה לְהוֹסִיף שֶׁהַצְדִּיק יְסוּד אוֹכֵל אֶת הַשֹּׁפֵעַ מִכָּל הַסְפִירוֹת לְהַשְׁפִּיעַ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה וְגַם כְּדִי לְהַעֲלוֹת מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, כְּפִי שְׂרׁוּאִים שֶׁהַמְזַבֵּחַ אוֹכֵל אֶת הַקְּרִבָּנוֹת בְּבַחֲיַנַּת יְסוּד לְהַעֲלוֹת אוֹתָם לְמַעְלָה. וְכֵן מְזַבֵּחַ בְּגִימְטְרִיא אוֹכֵל. וְכֵן הַפְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל עֲלִית חֲנוּךְ הַשְּׂמִימָה דֶרֶךְ הַיְסוּד כְּדַבְּאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'חֲשַׁמֵּל שֶׁנָּה', (בראשית ה, כד) **"וְאֵינְנוּ כִּי לֵקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים"** ר"ת אוֹכֵל. וְכֵן הַפְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל זְווג (שם יט, לא) **"לְבוֹא עֲלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ"** ס"ת אוֹכֵל. וְכֵן זְווג נִקְרָא אוֹכֵל בְּפְתוּב (שם לט, ו) **"כִּי אִם הִלָּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל"**, כְּמוֹבָא בְּרִש"י שָׁם. וְכֵן הַפְּתוּב (שמות כט, טז) **"וְשִׁחֲטָה אֶת הָאֵיל וְלִקְחָתָהּ אֶת דָּמוֹ וְזָרַקְתָּהּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב"** ר"ת **סְעוּדָה**.

בְּאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'חוּטֵי הַחֲשַׁמֵּל', שְׁעֵמוּד הָעֵשֶׂן בְּמִזְבֵּחַ נִקְרָא **עֵמוּד הָעֵשֶׂן**, מִלְשׁוֹן עֵמוּד הַמְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וּמְצִינּוּ בְּגִמְטָא (יומא כא.) **מְעוּלָם לֹא כָּבוּ גְשָׁמִים אֵשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמְעַרְכָּה, וְעֵשֶׂן הַמְעַרְכָּה אָפְלוּ כָּל רוּחוֹת שְׁבָעוּלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ.** וְכֵן מְצִינּוּ בַזְהַר (תיקונים צב:) שֶׁהַג' גְּנֻנִים בְּאֵשׁ שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ הֵיוּ שׁוֹרְפִים אֶת ג' הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת הַמִּתְלַבְּשׁוֹת עַל הַיְסוּד. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְטָא (יומא כא:) שְׁעֵמוּד הָעֵשֶׂן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה מְרַמֵּז לְיִשְׂרָאֵל בְּמוֹצָאֵי שְׂמִינֵי עֲצֵרֶת אִם תִּהְיֶה שְׁנַת שְׁפַע, וְאִיזָה סוּג שֶׁל שְׁפַע וְכו'. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְטָא שֶׁם שְׁעֵמוּד הָעֵשֶׂן הוּא בְּבַחֲיַנַּת דְּקָל, וּבְאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'חֲשַׁמֵּל לֹלֵב' שְׁעַץ הַדְּקָל מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וְכֵן פְּתוּב (שה"ש ג, ו) **"כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן"** וְרׁוּאִים שֶׁהָעֵשֶׂן נִמְשָׁל לְעַץ תְּמָר.

מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ספרא שמיני א) **כִּיצַד הִיתָה מִיתָתוֹ וְשֶׁל נָדָב וְאַבִּיהוּא** [שְׁנֵי חוּטִים שֶׁל אֵשׁ יֵצְאוּ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים וְנִחְלְקוּ לְאַרְבָּעָה, שְׁנַיִם נִכְנְסוּ בְּחֻטְמוֹ שֶׁל זֶה, וְשְׁנַיִם בְּחֻטְמוֹ שֶׁל זֶה **"וְתֹאכֵל אוֹתָם"** נִשְׁמָתָם נִשְׂרָפָה וְלֹא בְּגִדֵיהֶם, וּמִבְּרֵאשִׁית (עין ב'אור החיים) שְׁנָדָב וְאַבִּיהוּא מִתּוֹ כְּתוּבָא מְדַבְּקוֹת גְּדוּלָה בַּה' עַל יְדֵי הַקְּטֹרֶת, וּמִרְבַּע תַּעֲנוּג וּדְבָקוֹת פְּרָחָה מֵהֶם נִשְׁמָתָם, וְכְמוֹבָא בְּפְתוּב (ויקרא טז, א) **"אֲחֵרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וְנִמְתּוּ"** שְׁמִתּוֹ מִתּוֹךְ הַהֲתַקְרְבוֹת לַה', כְּדָגְמַת כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּמִתְּן תּוֹרָה, שֶׁנִּשְׁמָתָם פְּרָחָה מֵהֶם, וְכְמוֹבָא בְּפְתוּב (שמות לג, כ) **"כִּי לֹא יִרְאֵי הָאָדָם וְחִי"** הֵינּוּ שֵׁישׁ מִצֵּב שֶׁל דְּבָקוֹת וְהַתְּקַרְבוֹת לַה' שֶׁהִנְשָׁמָה אֵינָה כּוֹלָה לְהַשְׂאֵר בְּגוּף וּפּוֹרְחַת מִהַגּוּף, נִרְאֶה דְּדְבָקוֹת זֹו הִיתָה כְּמוֹ שֶׁכָּלל יִשְׂרָאֵל בְּמִתְּן תּוֹרָה הַתְּקַשְׂרוֹ עִם הַחֲשַׁמֵּל וּפְרָחָה נִשְׁמָתָם, כֵּן נָדָב וְאַבִּיהוּא הַתְּקַשְׂרוֹ עִם הַחֲשַׁמֵּל, וּפְרָחָה נִשְׁמָתָם. וְזֶה מֵה שְׂאוּמֶר הַמְדַרְשׁ שְׁנֵי חוּטִים שֶׁל אֵשׁ, הֵינּוּ שֶׁהַתְּקַשְׂרוֹ חֲזַק לְקַב"ה דֶּרֶךְ הַחוּט שְׁלֵהֶם, עַד שֶׁהָאֵשׁ הִרוּחֲנִית שֶׁל הַחוּט גְּרָמָה שֶׁנִּשְׁמָתָם פְּרָחָה מִגּוֹפָם וּמִתּוֹ, וְלָכֵן הַחוּטִים יֵצְאוּ מִקֹּדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, דְּמִשָּׁם מַגִּיעוֹת הַשְּׁפָעוֹת הַחוּטִים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְנִכְנְסוּ בְּחֻטְמֵיהֶם, דְּהַחֻטִּים הוּא מִלְשׁוֹן חוּט וְהוּא בְּבַחֲיַנַּת אוֹת ו', כְּפִי שֶׁהִבְאֵנוּ בְּמֵאמֶר 'חֲשַׁמֵּל חֻטָא' מִהַזְהַר (תיקונים

קל.). וְכֵן מִבְּרֵאשִׁית בְּמִדְרָשׁ (תד"א יא) שֶׁהַתַּעֲנוּג בְּקֹטֶרֶת הוּא עַל יְדֵי הַרִיחַ בַּחֲטָם, וְדֶרֶךְ הַרִיחַ שֶׁל הַקְּטֹרֶת הֵיוּ מִתְּקַרְבִּים לַה'. וְכֵן בְּנָדָב וְאַבִּיהוּא, מִרְבַּע דְּבָקוֹת בְּקֹטֶרֶת פְּרָחָה נִשְׁמָתָם. וְכֵן הַפְּתוּב (במדבר ג, ד) **"וְנִמְתּוּ נָדָב וְאַבִּיהוּא לִפְנֵי הוֹי"ה בְּהַקְרָבָם אֵשׁ"** בְּגִימְטְרִיא **חֲשַׁמֵּל** בְּמִלּוּי הַאוֹתִיּוֹת **חִי"ת שִׁין מ"ם לְמ"ד**.

מוֹבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים' (ויקרא י, ב) **"וְתִצָּא אֵשׁ וְתֹאכֵל אוֹתָם"**, וְתֹאכֵל בְּגִימְטְרִיא זֶה שְׁנֵי חוּטֵינוּ. נִרְאֶה דְּלָכֵן זֶה מְרַמֵּז בְּמִלַּת **"וְתֹאכֵל"**, דְּהַאֲכִילָה שֶׁהִיתָה בְּמִזְבֵּחַ עַל יְדֵי הָאֵשׁ שֶׁל מַעְלָה שְׁבָדָרְךָ כָּלל אוֹכֵלֶת אֶת הַקְּרִבָּנוֹת הַנִּקְרָבִים עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְנִכְנְסָה בְּחֻטְמֵיהֶן שֶׁל נָדָב וְאַבִּיהוּא וּמִתּוֹ. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְטָא (עירוּבין סג.) **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֹא מִתּוֹ בְּנֵי שֶׁל אֶהֱרֹן אֵלָא עַל שֶׁהוּרֵי הַלֶּכֶה בְּפָנָי מִשֶּׁה רַבֵּן. מֵאֵי דְרוּשׁ, "וְנִתְּנוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַפְּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ", אָמְרוּ, אַף עַל פִּי שֶׁהָאֵשׁ יוֹרְדַת מִן הַשָּׁמַיִם, מִצְּוָה לְהִבְיֵא מִן הַהַדְיוּט. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ כִּינּוּן שְׁנָדָב וְאַבִּיהוּא נִכְשְׁלוּ בַּהֲלָכָה בְּעִנְיַן הָאֵשׁ שֶׁבְּמִזְבֵּחַ, וְנִגְשׁוּ עַל יְדֵי אֵשׁ שֶׁשִּׁיךְ לְמִזְבֵּחַ.**

מְצִינּוּ בַזְהַר (וישב קצב.) שְׁמִקְשֵׁר אֶת שְׁתֵּית הַיַּיִן שֶׁל נָדָב וְאַבִּיהוּא, לְשְׁתֵּית הַיַּיִן שֶׁל נַח, וְשֶׁל אָדָם הַרְאִשׁוֹן מֵעַץ הַדְּעַת. וּבְאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'חֲשַׁמֵּל דָּם' שְׂאָדָם הַרְאִשׁוֹן וְנַח פְּגָמוֹ בְּעֶטְרָה שְׁבִיטוֹד שֶׁהִיא בְּבַחֲיַנַּת יַיִן. וְכֵן נָדָב וְאַבִּיהוּא פְּגָמוֹ אוֹתוֹ פְּגָם. וְכֵן מְצִינּוּ בַזְהַר (וארא כו:) שְׁנָדָב וְאַבִּיהוּא פְּגָמוֹ בְּבֵרִית שְׁבִיטוֹד. וְכֵן הַפְּתוּב (ויקרא טז, א) **"מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן"** ס"ת **יַיִן**, דְּהַיַּיִן גָּרַם. וְכֵן **יַיִן** מְרַמֵּז שְׁתֵּי פְעָמִים בְּפְתוּב (שם י, ב) **"וְתִצָּא אֵשׁ מִלִּפְנֵי הוֹי"ה וְתֹאכֵל אוֹתָם וְנִמְתּוּ לִפְנֵי הוֹי"ה"** בְּהַפּוּךְ אוֹתִיּוֹת. וְכֵן **וִילוּן** הַמְסַמֵּל אֶת הָעֶטְרָה שְׁבִיטוֹד כְּמוֹבָא בְּעַץ חַיִּים' לְהַאֲרִיז"ל (שער מ"ג ע' שכב) ר"ת הַפְּתוּב (במדבר ג, ד) **"וְנִמְתּוּ נָדָב וְאַבִּיהוּא לִפְנֵי הוֹי"ה"**.

מוֹבָא בְּלִקְוֹת לְהַאֲרִיז"ל (וארא ע' קלג) שְׁנָדָב וְאַבִּיהוּא הֵיוּ מִשְׂרָשׁ הַיְסוּד, וּמוֹבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים' (ויקרא י, ג) **"וַיִּדְּם ב' בְּמִסְכָּה וַיִּדְּם אֶהֱרֹן, וַיִּדְּם הַשֹּׁמֵשׁ"**. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּכָשֶׁם שְׁ"וַיִּדְּם הַשֹּׁמֵשׁ" סִמַּל אֶת הַפְּסָקַת פְּעֻלַּת הַיְסוּד הַנִּרְמָזַת בְּשֹׁמֵשׁ, כְּדַבְּאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'חֲשַׁמֵּל חֲמָה', כֵּן **"וַיִּדְּם אֶהֱרֹן"** סִמַּל אֶת הַפְּסָקַת פְּעֻלַּת הַיְסוּד שֶׁל נָדָב וְאַבִּיהוּא לְאַחַר שְׁמִתּוֹ.

ה'אֹר הַחַיִּים' (ויקרא טז, א) מִתְּקַשָּׁה בְּלִשׁוֹן **"וְנִמְתּוּ"**, מְדוּעַ הוֹסִיפוּ ו', דְּהִיָּה צְרִיךְ לוֹמַר בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' מִתּוֹ. וְכַעֲיִן זֶה מִקְשָׁה רַבְּנוּ בַחֲזִי (שם טו, לא) מְדוּעַ כְּתוּב **"וְתֹאכֵל אוֹתָם"** בְּוַא"ו, וּמִבְּאֵר לִפִּי דְבַרְיֵנוּ דְּמִיתָתָם הִיתָה עַל יְדֵי הוֹי. וְכֵן מִבְּרֵאשִׁית בְּבַעַל הַטּוֹרִים' שֶׁם שֶׁהֶם חֻטְאוֹ בּוֹ דְּבָרִים. וְכֵן **יְהוֹל"ם** שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא שְׁמוֹת הַנְּוִי"ה אֲדָנִי וּמְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד, כְּדַבְּאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'חֲשַׁמֵּל מִלְּהָ, מְרַמֵּז בְּס"ת בְּג' אֲפָנִים בְּפְתוּב (ויקרא י, ב) **"וְתִצָּא אֵשׁ מִלִּפְנֵי הוֹי"ה וְתֹאכֵל אוֹתָם וְנִמְתּוּ לִפְנֵי הוֹי"ה"**. וְכֵן נָדָב וְאַבִּיהוּא בְּגִימְטְרִיא יְסוּד.

מוֹבָא בְּחֻטְמֵי סוֹפֵר' (תורת משה' ריש פ' אחרי) שְׁבָקְרָבָתָם לִפְנֵי ה' וְנִמְתּוּ ר"ת יוֹב"ל. דְּהֵם הַתְּקַשְׂרוֹ בְּזְמַן מִיתָתָם עִם בְּחִינַת הַיּוֹבֵל שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַשְּׂמִינִי. וְכֵן מִבְּרֵאשִׁית בְּסִפְרָא 'אֲמוּנַת עֵתִיד' (תשנ"ז ע' רלב) **שְׁנִימְתּוּ** בְּגִימְטְרִיא **סוּד חֲמִשִּׁים**. וְכֵן בְּאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר הַנֶּחֱפָה

שְׂבִיּוֹם מִיִּתֵת נָדָב וְאָבִיָּהוּא הִיָּה חֲבוּר שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְיָנִי, דָּזָה הִיָּה **"בִּיּוֹם הַשְּׁמִינִי"** לְמִלּוּאִים. וְהִבְאֵנוּ מֵהַזֶּהֶר (שְׁמִינִי לז). שְׂבִיּוֹתוֹ הַיּוֹם הִיָּתָה הַתְּגָלוֹת הַשְּׂכִינָה בְּבַחֲיִנַת קְרִיעַת יָם סוּף, שֶׁגַם שָׁם הִיָּה חֲבוּר לְשִׁמְיָנִי. וְגַם כָּאֵן רוּאִים שְׂבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁהִיָּה חֲבוּר לְשִׁמְיָנִי, מִתּוֹ נָדָב וְאָבִיָּהוּא, עַל יְדֵי שֶׁהִתְקַשְּׂרוּ עִם חוּטֵי הַחֲשָׁמֶל שֶׁמִּתְחַבְּרִים לְשִׁמְיָנִי, וְכֵן הַפְּתוּב (דה"א ה, כט) **"וּבְנֵי אֶהְרֹן נָדָב וְאָבִיָּהוּא"** בְּגִימְטְרִיא **שְׁמִינִי**. וְכֵן **"אֶהְרֹן נָדָב וְאָבִיָּהוּא"** ס"ת **"אֶבְיָן"** הַמְּסַמְּלֵת אֶת הַשְּׁמִינִי כְּדַבְּאָרְנוּ בְּמֵאֲמֵר 'עוֹלָם הַשְּׁמִינִי'.

מְצִינּוּ בְּגִמְטְרִיא (שֶׁבֶת זא) **אוֹתוֹ הַיּוֹם נָטַל עֶשֶׂר עֶטְרוֹת**. נִרְאָה דְּלַכֵּן אוֹתוֹ הַיּוֹם נָטַל **עֶשֶׂר עֶטְרוֹת** דְּמַסְפָּר **עֶשֶׂר** מְרַמֵּז עַל הַמְּלָכוֹת, וְ**עֶטְרוֹת** מְרַמְזוֹת עַל הָעֶטְרָה שְׂבִיּוֹסוּד, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הִיָּה זְוֹג יִסוּד וּמְלָכוֹת בְּבַחֲיִנַת **עֶשֶׂר עֶטְרוֹת**.

מְצִינּוּ בְּמִדְרַש פְּלִיאָה' (אוֹת טט) **בְּשַׁעָה שְׁמִתּוֹ נָדָב וְאָבִיָּהוּא הִתְחִיל הַיָּם לְצַעֵק עַל שֶׁקָּרַע אֶת עֲצָמוֹ לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עָנּוּ הַשְּׂרָפִים וְאָמְרוּ הַשִּׁיבָנוּ ה' אֵלֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ לְמִינוּ פְּקָדָם**. נִרְאָה לְבָאֵר דְּבִיּוֹם שְׁמִתּוֹ נָדָב וְאָבִיָּהוּא וְנִפְגַּם הַחֲשָׁמֶל שֶׁמִּתְחַבֵּר לְשִׁמְיָנִי, הִתְחִיל הַיָּם לְצַעֵק עַל שֶׁקָּרַע אֶת עֲצָמוֹ לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ חֲשָׁמֶל זֶה כְּדַבְּאָרְנוּ בְּמֵאֲמֵרֵי חֲנֻכָּה עַל **"אִז יִשִּׁיר"**, וְלַכֵּן עָנּוּ הַשְּׂרָפִים שֶׁהֵם הַמְּלָאֲכִים הָעֲלִיוֹנִים בְּיִתְרָה הַשְּׂרָפִים לְחֲשָׁמֶל שֶׁמִּתְחַבֵּר לְשִׁמְיָנִי, וְאָמְרוּ פְּסוּק עַל עֲנִין תְּשׁוּבָה שְׁמִתְקַנֵּת אֶת הַחֲשָׁמֶל שֶׁמִּתְחַבֵּר לְשִׁמְיָנִי, דִּתְשׁוּבָה מְקַשְּׂרֵת לְסַפִּירַת הַבִּינָה הַמְּסַמְּלֵת אֶת הַשְּׁמִינִי.

כְּתוּב (בְּמִדְרַש טז, לה) **"וְאֵשׁ יִצְאָה מֵאֵת ה' וְתֹאכַל אֶת הַחֲמֹשִׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקֶּטֶרֶת"**. נִרְאָה דָּאֵשׁ זֹאת הִיָּתָה אוֹתָהּ בְּחִינָה שֶׁל אֵשׁ שֶׁהִיָּתָה אֲצֵל נָדָב וְאָבִיָּהוּא כְּשֶׁהִקְטִירוּ הַקֶּטֶרֶת, הֵינִינוּ חוּטִין שֶׁל אֵשׁ, (ע' בְּרִש"י שם יז, יג וְבִאֹר הַחַיִּים' שם יז, יא שְׁמַקְשִׁים בֵּין שְׁנֵי הַעֲנִינִים), וּמְרַמֵּז בְּהַמְשָׁךְ הַפְּתוּב (שם ד) **"וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מַחְתּוֹת הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים"**. נִרְאָה דְּשְׂרָפִים הֵם מִלְשׁוֹן שְׂרָפִים, דְּנִשְׂרְפוּ עַל יְדֵי שְׂרָפִים שֶׁל אֵשׁ. וְכֵן כְּתוּב (שם א) **"וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ פִּי הַקְּרִיבִים לִפְנֵי ה' וַיְהִיו לְאוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"**. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּשְׂרָתָה בְּהֵם הָאוֹת הַמְּסַמְּלֵת אֶת הָעֶטְרָה שְׂבִיּוֹסוּד כְּפִי שְׂוֹבָאֵר בְּמֵאֲמֵר 'חֲשָׁמֶל אוֹת'. וְגַם הֵם פְּגָמוּ בְּעֶטְרָה שְׂבִיּוֹסוּד כְּמוֹ נָדָב וְאָבִיָּהוּא. וְכֵן מוּבָא בְּכְתוּב (שם יז, ד) **"וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמִזְבֵּחַ זְכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"**. וּנְבָאֵר שֶׁזְכָרוֹן הוּא מִלְשׁוֹן **זְכָר** הַמְרַמֵּז עַל הַיִּסוּד, וְכֵן **וַיִּרְקְעוּם** מְרַמֵּז עַל הַרְקִיעַ הַמְּסַמְּלֵת אֶת הַיִּסוּד.

וְעוֹד טַעַם נִרְאָה לְפָרֵשׁ מְדוּעַ שְׁנֵי חוּטִים שֶׁל אֵשׁ, דְּמוּבָא בְּאֹר הַחַיִּים' (שם) שְׂבִיּוֹמֵת עַל פִּי דִין לֹא הִיוּ מְחִיבִים מִיָּתָה, אֲלֵא שֶׁהִקְב"ה מְדַדְקָק עִם צְדִיקִים כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְשְׁנֵי חוּטִים שֶׁל אֵשׁ, סִמְלוּ שְׁמִיִּתְתֵם הִיא מְחַמֵּת שֶׁהִקְב"ה דְּדַדְקָק עִמָּהֶם כְּחוּט הַשְּׁעָרָה. **מְצִינּוּ** בְּזֶהֶר (אֲמוּר קג) **עֲנִינֵי כְּבוֹד בְּזָכוֹת אֶהְרֹן שְׁכָתוּב "אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה [אוֹתִיּוֹת אֶהְרֹן] אֶתָּה ה'", וְכְתוּב "וְכִסְּהָ עֵין הַקֶּטֶרֶת"**. מֵה שָׁם שְׂבַעָה אָף כָּאֵן שְׂבַעָה שְׁהָרֵי הַקֶּטֶרֶת שְׂבַעָה עֲנִינִים מִתְקַשְּׂרִים כְּאַחַד, וְאֶהְרֹן רֹאשׁ לְכָל שְׂבַעָה עֲנִינִים. וּבְהַמְשָׁךְ שָׁם עֲנִינִים אֵלּוּ עֲנִינִים שֶׁל אֶהְרֹן, אָמַר

רְבִי יִצְחָק מְפָנִי מַה זָכָה לְזֶה מְפָנִי שֶׁהוּא רֹאשׁ לְעֲנִינִים וְהוּא קוֹשֵׁר כָּל יוֹם יוֹם אֶת כָּלֵם כְּאַחַד וּמִתְבָּרְכִים כָּלֵם עַל יְדֵינוּ. רוּאִים שֶׁהַזֶּהֶר מְקַשֵּׁר אֶת עֵין הַקֶּטֶרֶת לְעֲנִי כְּבוֹד וְלְבִרְכַת כְּהֵנִים שְׂכָל אֵלּוּ הִיוּ הַשְּׂפָעוֹת שֶׁל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל. נִרְאָה לְבָאֵר עַל פִּי דְּבְרֵינוּ דְּאֶהְרֹן הַכֹּהֵן הִיָּה הַחוּט שֶׁמְשַׁפֵּיעַ דֶּרֶךְ זְקֵן אֶהְרֹן אֶת בְּרַכַּת כְּהֵנִים, וְשִׁפְעַת זֶה קִבֵּל אֶהְרֹן מִהַקֶּטֶרֶת. דְּבַעֲבַדַת הַקֶּטֶרֶת הוּא הַתְקַשֵּׁר דֶּרֶךְ הַחוּט, וּמִשָּׁךְ אֶת הַבְּרַכָּה לְמִטָּה. וְכֵן מוּבָא בְּלְקוּטֵי שִׁיחוֹת' (ח"ב הַמְתוֹרֵגִם ע' 128) **שְׁמַעֲנוּ הַקֶּטֶרֶת נִמְשָׁכוּ וּבָאוּ לְיִשְׂרָאֵל הַעֲנִי כְּבוֹד**. וְעֵין הַקֶּטֶרֶת הִיָּה הַאֲתַעְרוּתָא דְּלִתְתָּא שֶׁל אֶהְרֹן לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַמּוּד הָעֵין וְאֶת בְּרַכַּת כְּהֵנִים בְּאֲתַעְרוּתָא דְּלַעֲלֵילָא.

וְכֵן רוּאִים מִהַזֶּהֶר שֶׁעֲנִינֵי הַכְּבוֹד וְאֶהְרֹן הִיוּ בְּבַחֲיִנַת **עֵין**, וְיִשְׂרָאֵל הִתְקַשְּׂרוּ עִם עֲנִינֵי הַכְּבוֹד וְעִם אֶהְרֹן בְּבַחֲיִנַת **"עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה ה'"**. וְלַכֵּן אֶהְרֹן אוֹתִיּוֹת נִרְאָה. וְכֵן אֶהְרֹן בְּגִימְטְרִיא **"עֵין בְּעֵין"**. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּנְבָאֵר בְּמֵאֲמֵר 'חֲשָׁמֶל עֵין', שֶׁהַחֲשָׁמֶל הוּא בְּבַחֲיִנַת עֵין. לַכֵּן אֶהְרֹן וְעֲנִינֵי הַכְּבוֹד הִיוּ בְּבַחֲיִנַת עֵין, וְכֵן רוּאִים מִהַזֶּהֶר שֶׁאֶהְרֹן **קוֹשֵׁר אֶת הָעֲנִינִים** מִלְשׁוֹן קְשִׁירַת חוּט. וְכֵן נְבָאֵר בְּמֵאֲמֵר 'חֲשָׁמֶל מִטָּה', שְׁמִטָּה אֶהְרֹן הִיָּה בְּבַחֲיִנַת חוּט שֶׁל אֶהְרֹן. וְכֵן פְּתִילוֹת הַמְּנוּרָה וְשֶׁל גְּרוֹת חֲנֻכָּה הֵן בְּבַחֲיִנַת חוּטֵי נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. שֶׁאֶהְרֹן מְשַׁפֵּיעַ לָהֶן אֶת הַשְּׂפָע, וְהוּא מְדַלִּיק אֶת הַגְּרוֹת. וְכֵן הַפְּתוּב (בְּמִדְרַש יז, יא) **"וַתֵּן עֲלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קֶטֶרֶת"** ס"ת **חֲשָׁמ"ל**. וְכֵן **חֲשָׁמ"ל** מְרַמֵּז בְּכְתוּב (שם לד) **"קַח לָךְ סַמִּים נְטוּף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבָּנָה"** בְּדִלּוּג הַפּוֹךְ שֶׁל ה' אוֹתִיּוֹת.

מוּבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים' (ויקרא טז, יב) **"קֶטֶרֶת סַמִּים דְּקָה" ב' בְּמִסְוָרָה "וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה"**, פִּי בְּעֵין הַקֶּטֶרֶת שְׂוֹבָאֵר **בְּהַ דְּקָה יְהִיָּה קוֹל דְּמָמָה דְּקָה וְנִרְאָה כְּבוֹד ה'**. הִבְאֵנוּ בְּמֵאֲמֵר 'חוּטֵי הַחֲשָׁמֶל' מִהַמְּלַבֵּל"ם, שְׂקוּל דְּמָמָה דְּקָה הוּא הַחֲשָׁמֶל. וְרוּאִים שֶׁקֶטֶרֶת סַמִּים דְּקָה הִיא בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה.

מְצִינּוּ בְּגִמְטְרִיא (בְּרִכּוֹת ז) **תִּנְיָא אָמַר ר' יִשְׁמַעֲלָל בֶּן אֲלִישֶׁע פַּעַם אַחַת נִכְנְסֵתִי לְהַקְטִיר קֶטֶרֶת לִפְנֵי וּלְפָנִים וְרֵאִיתִי אֶפְתָּרִיאֵל יְהִיָּה ה' צְבָאוֹת יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רִם וְנִשְׂאָ. רוּאִים שֶׁעַל יְדֵי הַקֶּטֶרֶת הוּא רֹאֵה אֶת הַשֵּׁם צְבָאוֹת, הַמְּסַמְּלֵת אֶת הַחֲשָׁמֶל. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שְׂאוֹתִיּוֹת אֵשׁ בְּרִית שֶׁהֵן גַּם אוֹתִיּוֹת בְּרֵאשִׁית, בְּאוֹת אַחֲרֵי אוֹתִיּוֹת אֵשׁ קֶטֶרֶת. **לְכֹאוּרָה** קִשָּׁה אֵיךְ קֶטֶרֶת מְכַפֶּרֶת עַל לְשׁוֹן הָרַע, הִרִי בְּעֲנִינִים שֶׁל בֵּין אָדָם לְחִבְרֹו אֵין כְּפָרָה עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, נִרְאָה דְּכִינּוֹן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְרַצּוֹת אֶת חֲבֵרוֹ, דָּאֵם יְבוּא לְבַקֵּשׁ מְחִילָה, חֲבֵרוֹ יִפְגַּע מִזֶּה שֶׁדְּבָרוֹ אוֹדוּתִיו וְכוּ', לַכֵּן קֶטֶרֶת מְכַפֶּרֶת.**

מְצִינּוּ בְּרַמ"א (י"ד רס"ה) **וְנוֹהֲגִין לְהַדִּיר אַחַר מִצְוָה זוֹ לְהִיּוֹת סְנֵדְק, לְתַפְּס הַתִּינוּק לְמַהְלוֹ, וַיִּפָּה כַּח הַסְנֵדְק מִכַּח הַמּוֹהֵל לְהַקְדִּימוֹ לְקִרְיַת הַתּוֹרָה, דְּכָל סְנֵדְק הֵוִי כְּמַקְטִיר קֶטֶרֶת. צְרִיךְ לְהַבִּין מְדוּעַ נִחְשָׁב הַסְנֵדְק כְּמַקְטִיר קֶטֶרֶת, וְלֹא הַמּוֹהֵל וְאָבִי הַבֵּן. הִרִי הַסְנֵדְק הוּא בְּבַחֲיִנַת הַמִּזְבֵּחַ, וְהַמּוֹהֵל וְאָבִי הַבֵּן הֵם בְּבַחֲיִנַת הַכֹּהֵן הַמַּקְטִיר מִמֶּשׁ, וּמְדוּעַ הַחֲשִׁיבוּ אֶת הַסְנֵדְק דְּוָקָא כְּמַקְטִיר הַקֶּטֶרֶת. נִרְאָה לְיִשְׁבַע עַל פִּי הַמְּדַרְשׁ (ויק"ר ז, ה) וְכֵן**

בירושלמי סוף חגיגה) "וְעֵשִׂית מִזְבַּח מִקְטֵר קֶטֶר", מתקטר בקטרת אין פתיב פאן, אלא מקטר קטרת, המזבח היה מקטיר הקטרת. רואים שהמזבח הוא זה שמקטיר את הקטרת, לכן הסנדק שהוא בבחינת מזבח, הוא נחשב כמקטיר הקטרת, ולכן הוא חשוב יותר מן המוהל. וכן מובא במהרי"ל (ריש הלכות מילה) שהסנדק נקרא בעל ברית. וכן מובא ב'ערוך השלחן' (י"ד רס"ה לה) ששרש המילה קוואטר היא מלשון קטרת, היות שהקוואטר מתחיל את עבודת הסנדק שהיא בבחינת קטרת.

מְצִינוּ בְּזֵהר (ויקהל ריח): **כָּל מִי שֶׁהָיָה מְרִיחַ בְּעֵשֶׂן הָזֶה כְּשֶׁעוֹלָה עֲמוּד הָעֵשֶׂן מִן הַמַּעֲלָה עֵשֶׂן, הִיָּה מְבָרַר אֶת לְבוּ בְּבִירוֹ לְעַבְד לְרַבּוֹנוֹ, וְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ זֶהֱם הַיֵּצֵר הָרַע, וְלֹא הִיָּה לוֹ אֵלָּא לֵב אֶחָד לְנַגֵּד אָבִיו שֶׁבְּשָׂמִים, לְפִי שֶׁהַקְטֵרֶת הִיא בְּטוֹל הַיֵּצֵר הָרַע בְּוֹדָאֵי בְּכָל הַצְּדָדִים, שְׂאִין לָךְ דָּבָר עוֹלָם לְבַטֵּל לְצַד הַטְּמָאָה מִלְבַּד הַקְטֵרֶת. רואים שהקטרת מבטלת את הטמאה, וזה נעשה על ידי שהיו מריחים את עמוד העשן, וכדבארנו שעמוד העשן הוא בחינת חוט, ועל ידי החטם והריח, היו מתקשרים לקב"ה דרך חוט זה, ומסירים את הטמאה. וכן חוט"ם מרמז בכתוב (שמות ל, לד) "קח לך סמים נטף ושחלת" בדלוג הפוך של שתי אותיות. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך עמלק) שהכתוב (ש"א ב, כח) "לעלות על מזבחי להקטיר קטרת" ר"ת **עמלק**. ומבאר לדברינו דבעבודת הקטרת הפוכים לטוב את עמלק שמסמל את היסוד דקלפה שהוא הנחש המתלבש על החשמל.**

בְּאֲרָנוּ במאמר 'שרביט הזהב' שבפורים, זכו לקבל את התורה מאהבה, ולהפך את הרע לטוב בבחינת קטרת. ולכן באה הישועה על ידי "שרביט הזהב", בבחינת "מזבח הזהב" דרגתו של אהרן הכהן. ולכן פורים בגימטריא אהרן הכהן. וכן מציינו בגמרא (חולין קלט:) **מְרַדְּכֵי מִן הַתּוֹרָה מִנֵּין דְּכָתִיב "מֶרְדָּר" וּמִתְרַגְּמִינוּ מִיָּרָא דְכָאֵא. מְרַדְּכֵי נִרְמָז בַּתּוֹרָה בְּכָתוּב זֶה, שֶׁל "קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֶרְדָּר", הַבְּשָׂמִים שֶׁל קֶטֶרֶת.**

שְׂמֵעֵתִי פרוש בשם האדמו"ר ר' יואל מסאטמר זצ"ל, שמרדכי נרמז במירא דכיא, דמירא הוא דם של חיה טמאה, כמובא ברמב"ם (הל' כלי המקדש א, א) **המור הוא הדם הצרור בחיה שבהדיו הידוע לכל, שמתבשמין בה בני אדם. ודכיא** הוא טהור. דהדם שבא מן הטמא, נהפך לטהור כשמשתמשים בו לבית המקדש. וכן מרדכי טהר את הטמא, כמובא במגלה שלקח את בית המן וטהר אותו וכו'. וגם כאן רואים שמדרגת פורים היא הפיכת הרע לטוב, בבחינת קטרת. וכן הכתוב (אסתר ח, א) "נתן

המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן" ס"ת **הַכְּשִׁיר**, דמרדכי ואסתר הכשירו את בית המן והפכו אותו מרע לטוב. **וְכֵן** מובא בשל"ה (ספר שמות דרוש לשבת זכור) שהמן הוא בחינת החלבנה שבקטרת שריחה רע, והיא הסממן הנמוך ביותר בקטרת, ומרדכי הוא בחינת הקטרת, לכן הוא בבחינת מר דרור. ומרדכי הפך גם את המן לטוב, בזה שבסופו של דבר מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, דעל ידי הקטרת גם החלבנה נהפכת לטוב. וכן **מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי** בגימטריא קטור. וכן מובא בספר 'מגלה עמקות' (אופן קפט) שהמן בגימטריא חלבנה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א ש**מחטה** של קטרת, מרמזת על "תמחה את זכר עמלק".

מוֹבָא ב'תורת מנחם' (תפארת לוי יצחק שמות ע' רוז), שהמגלה מקשרת בין היה' של שם הנו"ה לזה, לכן היא נקראת מיא גימטריא וה, עד טו גימטריא יה. וזה כנגד עמלק שמנסה להפריד בין היה' לזה' כמו שכתוב "יד על פס יה". דעמלק מכסה על היה'. וכן מובא בשם הגר"א שמקשר בין המשנה (מגילה ב.) **מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר. למשנה (שבת קלז.) קטן נימול לשמנה לתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר. ומבואר לדברינו ששני המקומות הם בחינת קטורת שהופך את הרע לטוב, ומקשר את היה' לזה', כפי שבארנו לעיל על ברית מילה שהיא בבחינת קטורת ונלחמת בעמלק, כך פורים הוא בחינת קטרת ונלחם בעמלק. ולכן המשנה מציינת בשני המקומות את הלשון **לא פחות ולא יותר**, לרמז על סוד הקטורת שחייבת להיות במידות מדויקות, "משקל שבועים שבועים מנה וכו'", וחיוב להיות כמדתה ואם חיסר חייב מיתה. כיון שהוא נמצא בתוך הקליפות וצריך לעבוד לפי הכללים המדויקים לא ליפול במקום המות. וכן נראה לבאר את המספר שמונה עד שנים עשר של ברית מילה שיוצא יחד **חמישים**, המסמל את השמיני של מילה שבא לאחר המ"ט, שהוא שבע כפול שבע.**

עין בספר 'בן איש חי' (פ' יחי שנה ראשונה) שהקלפות נאחזות באותיות וה' של שם הנו"ה שהן כמנן יא' סממני הקטרת. מה שאין כן באותיות יה' אין להן אחיזה. נראה דזאת הפונה שבפורים חברו את היה' לזה', דעל ידי הפיכת הרע לטוב בבחינת קטרת קדשו את האותיות וה' שהן בבחינת יא' סממני הקטרת, וקשרו אותן לאותיות יה' שגם בחינת הרע שמתלבשת עליהן תהפך לטוב. וכן שם הנו"ה מרמז בכתוב (אסתר ח, טז) "לִיְהוּדִים הִתְּה אֹרְחָה" בדלוג שתי אותיות.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי
0573109982
או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגיליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל

בעזרת השם יתברך
הופיע ויצא לאור
ספר 'סוד החשמל' ה' חלקים
לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתור

ניתן להשיג בירושלים

משפחת פיש רחוב גבעת שאול 30 טל 026537343

משפחת פיש רחוב גבעת משה 12 טל 025373351

בבני ברק

משפחת פיש רחוב קוטלר 21 פינת הרב שך טל 036188995

המחיר לנרשמים מראש 80 שקל ומי שיכול להוסיף ל100 לכיסוי ההוצאות תבוא עליו ברכה

המחיר לאלו שלא נרשמו 100 שקל

טל למשלוחים: 0573109982

בארה"ב הפצה דרך וגשל משה שטרנליכט טל 7188530525

